

Mål T-238/97

Comunidad Autónoma de Cantabria mot Europeiska unionens råd

”Statligt stöd — Varvsindustrin — Förordning genom vilken undantagsbestämmelser införs — Skeppsvarv som är under omstrukturering — Talan som väckts av ett regionalt organ — Upptagande till sakprövning”

Förstainstansrättens beslut (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 16 juni 1998 II - 2273

Sammanfattning av beslutet

Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Rådets förordning om stöd till vissa skeppsvarv som är under omstrukturering — Talan som väckts av en regional myndighet i en medlemsstat på grund av att ett skeppsvarv som särskilt anges i förordningen är beläget på dess territorium — Avvisning (EG-fördraget, artikel 173 andra och fjärde stycket; rådets förordning nr 1013/97)

I förordning nr 1013/97 har rådet gett kommissionen befogenhet att fatta beslut, som är riktade till regeringarna i vissa medlemssta-

ter, varigenom utbetalning av nya stöd till förmån för vissa skeppsvarv som är belägna på deras respektive territorium tillåts under

vissa villkor. Även om ett skeppsvarv särskilt anges i förordning nr 1013/97, är en regional myndighet på det territorium där skeppsvarvet är beläget inte behörig att väcka talan mot nämnda förordning.

En sådan myndighet kan inte åberopa andra stycket i artikel 173 i fördraget. Det framgår tydligt av fördragets allmänna uppbyggnad att begreppet medlemsstat — i den mening som avses i bestämmelserna om domstolsprövning — enbart avser regeringarna i de medlemsstater som ingår i Europeiska gemenskaperna. Begreppet kan därför inte även anses omfatta regeringar för regioner eller autonoma gemenskaper, oavsett omfattningen av den behörighet som de har tilldelats.

Om en sådan myndighet har den rättsliga ställning som krävs för att kunna väcka talan i enlighet med artikel 173 fjärde stycket i fördraget, kan det allmänna intresse som myndigheten, såsom tredje man, kan ha av en

utgång som är gynnsam för den ekonomiska utvecklingen för ett visst företag, och som följaktligen är gynnsam för sysselsättningsnivån i den geografiska region där detta utövar sin verksamhet, inte i sig räcka för att myndigheten skall anses vara personligen berörd av bestämmelserna i förordningen i fråga i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.

En sådan myndighet är inte heller direkt berörd av den omtvistade förordningen, eftersom antagandet av denna inte ensamt kan medföra de konsekvenser för sysselsättningsnivån i regionen eller de sociala och ekonomiska följder som myndigheten har hävdad. För att sådana konsekvenser skall uppstå krävs det för det första att ett beslut antas varigenom kommissionen godkänner utbetalningen av stöd, på villkor att det skeppsvarv som är beläget i regionen i fråga inte vidtar ombyggnad av fartyg. Därefter krävs att detta skeppsvarv vidtar åtgärder som är självständiga i förhållande till detta beslut, nämligen uppsägningar.